

og vi have haft det under Overvejelse, men vi have ikke kunnet komme til andet Resultat end det foreslaaede. Hvis det ærede Medlem eller andre kunde faa en god Idé, skal jeg med Glæde tage imod den, men jeg tror, som sagt, det har sine store Vanskeligheder.

Der er talt om den Kontrol, der skal og bør føres med, at de fastsatte Underholdsbidrag virkelig komme Børnene til gode. Deri er jeg enig. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) sagde, at af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgik det tydeligt, at der skulde gøres, hvad der kunde gøres for, at Bidraget kom Børnene til gode, men i Lovteksten stod det noget udvisket og for vagt. Ja, alt, hvad der har været sagt om at instituere nye Raad, gælder, synes jeg, i endnu højere Grad, naar Talen er om at skulle lave noget nyt til at føre Tilsyn specielt med Anvendelsen af disse Bidrag. Det er en Selvfølge, at man siger til Kommunalbestyrelsen og Hjelpekassen, altsaa de to Mænd, som det i Virkeligheden er, idet jeg gaar ud fra, at det er Formændene: I have værs'god at føre et vist Tilsyn. Men vi maa huske paa, at i Almindelighed have nu Værgeraadene en Forpligtelse til at føre Tilsyn, og ogsaa i saadanne Tilfælde skulle og bør og ville de føre et saadant Tilsyn. Jeg synes ikke, at vi skulle tage Ansvaret fra Værgeraadene ved her at lave et endnu mere udpræget Tilsynsudvalg end det, som allerede sidder. Jeg kunde snarere tænke mig, at man i Stedet for som her foreslaaet at sige, at det Udvalg, som har fastsat Bidragets Størrelse, ogsaa skal føre et vist Tilsyn med, at det kommer Børnene til gode, ligefrem sagde, at det paahviler selvfølgelig Værgeraadene at føre Tilsyn med dette. Jeg har en vis Afsky for at sige det selvfølgelig, men naturligvis man kan sige det, hvis man vil. Det er sikkert ikke nødvendigt, thi det paahviler efter min Opfattelse Værgeraadene ogsaa at føre Tilsyn dermed. Men ogsaa dette er en lille Ting, som vi let komme over.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Parkov) udtalte, at han vilde melde sig som Tilhænger af Forsikringstanken, og henstillede, at man skulde tage under Overvejelse, om der ikke var Mulighed for at gøre det endnu bedre for Enker og Enkemænd med Børn ved enten i Forbindelse med dette eller samtidig dermed at indføre en Forsikring. Hvis det skulde staa i Forbindelse med denne Lov, maatte det formentlig blive en frivillig Forsikring, det vil sige med Adgang for de

paagældende til ved Siden af det, Loven sikrer dem, at sikre sig noget ved Forsikring. Jeg skal gerne medvirke til, at ogsaa det Spørgsmaal bliver taget op til Overvejelse, men det glæder mig, at det ærede Medlem saa bestemte fremhævede og understregede, at han selvfølgelig ikke dermed vilde lægge nogen som helst Hindring i Vejen for, at Forslaget, som det her foreligger, kunde blive ført ud i Livet, men at han blot mente, man skulde undersøge, om der ikke var Mulighed for ved Forsikring at skabe endnu gunstigere Vilkaar for de paagældende.

Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Maegaard), som i øvrigt ogsaa mente, at man ikke skulde lægge noget over paa Amtsrepartitionsskemaerne, fandt, at hvis man skulde gøre det, maatte man for Bornholms Vedkommende fravige den sædvanlige Regel om, at saadanne Bidrag udredes af den for By og Land fælles Repartitionsfond. Atter her er det saaledes, at vi nøjagtigt have fulgt de samme Regler, som hidtil have været gældende, men det kan jo være, at man skulde gøre en Undtagelse for Bornholm i dette bestemte Tilfælde. Jeg er gaaet ud fra, at her var ikke Opgaven den at rette paa de Fejl, som der muligt kan være i vor Forsørgelseslovgivning, være sig med Hensyn til Forholdet mellem Land og By eller mellem Byerne indbyrdes eller mellem Opholdskommunen og Forsørgelseskommunen, og har derfor holdt mig til de Bestemmelser, der allerede ere gældende i Henhold til de bestaaende Love, og alene til det, her er Tale om: at sikre de paagældende en for hvert Barn fastsat aarlig Sum, der gælder som Underholdsbidrag for det paagældende Barn.

Der har med Hensyn til Fastsættelsen af Bidraget været almindelig Enighed om, at der ikke skulde være faste Takster, og det glæder jeg mig over. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) berørte, at man maaske kunde faa lidt mere fast, og han gjorde, ligesom for Resten ogsaa det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Brorsen), opmærksom paa, at det Ord, der er benyttet i Forslagets § 2, der er en Afskrift af Alimentsloven, som vi pleje at kalde den, om den paagældende Enkes eller Enkemands „Livsforhold“, dog maaske ikke hørte hjemme her, hvor der kun er Tale om det offentlige Bidrag. Hvis man ind i Ordet „Livsforhold“ lægger noget i Retning af den paagældendes økonomiske Stilling, hører det ikke hjemme her, men Ordet Livsforhold rummer adskilligt mere. Der er andre Livsforhold, som der bør tages Hensyn til,